

РЕШЕНИЕ

№ 2102

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска Миглена Недева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **10341** по описа за **2011** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН): Образувано е по касационна жалба на Председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” (ДА „ДРВВЗ”) с адрес [населено място], [улица] срещу решение от 14.07.2012г. по НАХД №6230/10г. на Софийски районен съд, в частта, с която е изменено наказателно постановление (НП) №537/19.01.2010г., издадено от Председателя на ДА „ДРВВЗ”, с което на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.17, ал.4 от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти” (ЗЗЗНН), е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 13000 (тринадесет хиляди) лева, на основание чл.34, ал.7, чл.38, ал.1, предложение 3 във връзка с чл.31, ал.1, т.9 ЗЗЗНН. Твърди се, че с постановеното решение е нарушен ЗЗЗНН, допуснато е явно нарушение на процесуалните правила и е наложено наказание, което е явно несправедливо. постановено при неправилно тълкуване и прилагане на ЗАНН и ЗАДС и са налице касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. В писмени бележки се твърди, че решението е незаконосъобразно и се поддържат касационни основания за неправилно приложение на разпоредбата на чл.38, ал.1, предл. трето ЗЗЗНН, също че решението не е мотивирано, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се потвърди НП

предмет на въззивната проверка.

Ответникът по касационната жалба в законоустановения срок не е депозирал писмено становище. В съдебно заседание, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА прокурор Димитров, моли съдът да отхвърли касационната жалба. Счита решението на СРС е правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 14.07.2011 г. по НАХД 6230/11 г. СРС е изменил НП №537/19.01.2010 г., издадено от Председателя на ДА „ДРВВЗ”, с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 13000 (тринадесет хиляди) лева за това, че в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.17, ал.4 от ЗЗЗНН не е изпълнило задължителните предписания, дадени с констативен протокол №3043/18.11.2009 г. на ТД „Държавен резерв”, [населено място], и с това е извършило административно нарушение по чл.38, ал.1, предл. 3 във вр. чл.31, ал.1, т.9 ЗЗЗНН, като е намален размера на санкцията на 8000 /осем/ хиляди лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи, че в АНП е установено извършеното нарушение, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. На основание чл.220 АПК, настоящата касационна инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Настоящата инстанция споделя доводите на районният съд относно това, че дружеството [фирма] е било правилно санкционирано на основание чл.38, ал.1, предл. 3 във вр. чл.31, ал.1, т.9 ЗЗЗНН, както и това, че наказанието определено в размер на 13 000 лв, се явява завишена имуществена санкция с оглед предвидения минимум.

Неоснователни са доводите в касационната жалба на Председателя на ДА „ДРВВЗ”, относно неправилното приложение на разпоредбата на чл.38, ал.1, предл. 3 ЗЗЗНН. За НП №2077/28.07.2009г. и НП №9031/08.12.2009г., които са описани в процесното НП и сее твърди , че са постановени за предходни нарушения на същата законова норма, няма данни по делото да са влезли в законна сила. От тук следва изводът, че НП №537/19.01.2010г. не се явява второ или трето по ред за неизпълнение на задължителни предписания. Макар и в обстоятелствената част на НП №537/19.01.2010г. да са описани НП №2077/28.07.2009г. и НП №9031/08.12.2009г., в диспозитива му липсва квалификация за повторност при извършването на нарушението, нито е посочена

нормата на чл.38, ал.3 от ЗЗЗНН като основание за издаването му. От тук следва, че АНО всъщност не е приложил разпоредбата на чл.38, ал. 3 от ЗЗЗНН, макар и да я споменава в обстоятелствената част на НП. Оттук следва, че Районният съд правилно е приел, че санкцията в размер на 13 000 лв. се явява прекалено завишена над предвидения минимум за извършеното административно нарушение, и я намалил на 8000 /осем хиляди/ лева, отчитайки степента на обществена опасност на същото. Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 14.07.2011 г. по НАХД №6230/10г. на Софийски районен съд, с което е изменено Наказателно постановление №537/19.01.2010 г., издадено от Председателя на ДА „ДРВВЗ

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.